

впливають на кількість перевезених пасажирів, пасажирські перевезення знаходяться в занепаді. Один з таких факторів є скорочення чисельності рухомого складу. На даний момент частина Придніпровської та Донецької залізниць – паралізовані. Кількість населення яка тепер подорожує країною зменшилась на 17 %.

Укрзалізниця вносить нові корективи, намагається покращити та модернізувати залізницю. Але на жаль на це потрібно багато часу, так Українські залізниці вже протягом багатьох років залишаються предметом гострої критики. Ступінь зносу рухомого складу Укрзалізниці становить 95 %, залізничний транспорт України працює на межі можливостей.

УДК 658.14:338.45

ОЦІНКА СТАНУ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРОМИСЛОВИМУ КОМПЛЕКСІ УКРАЇНИ

*Корінь М.В., к.е.н., ст. викладач
(УкрДУЗТ)*

Сьогодні для подолання технологічної відсталості вітчизняних промислових підприємств України необхідним є, в першу чергу, впровадження інноваційних розробок у промислове виробництво та збільшення витрат підприємств на реалізацію інноваційних процесів в галузі. Із року в рік промисловий комплекс економіки України демонструє все більш загрозливі показники, які свідчать про поглиблення інноваційної кризи в промисловості. Так, за період з 2010 по 2014 року кількість промислових підприємств, що впроваджували інновації, зменшилася на 9 підприємств та, відповідно, складала 1217 та 1208 підприємств, з яких лише 905 підприємств реалізовували інноваційну продукцію. Зменшилися і витрати промислових підприємств на інноваційну діяльність: якщо у 2010 році в цілому в промисловості на інновації витрачалося 8045,5 млн. грн, з яких на проведення внутрішніх науково-дослідних робіт – 818,5

млн. грн, то у 2014 році розмір таких витрат скоротився до 7695,9 млн. грн, що на 349,6 млн. грн. менше.

Найбільш загрозливою тенденцією даного періоду є збільшення витрат вітчизняних підприємств на проведення зовнішніх науково-дослідних робіт, що свідчить про відсутність інтересу до використання внутрішнього інтелектуального потенціалу та втілення його результатів у власну інноваційну продукцію. Сьогодні промислові підприємства, як правило, фінансують інноваційну діяльність в частині закупівлі машин, обладнання та виконання зовнішніх науково-дослідних робіт, створюючи цим же додаткове фінансове навантаження та фінансуючи економічний розвиток зовнішніх суб'єктів.

Зберігається і тенденція, за якої основним джерелом фінансування інноваційних процесів в промисловості виступають власні кошти підприємств. Їх частина протягом останніх 5 років варіюється в діапазоні від 59,4% у 2010 році до 85% - у 2014 році. Бюджетні інвестиції в інноваційну діяльність становили лише 4,5% від загального обсягу фінансування.

Поглиблення політичної та соціально-економічної кризи негативно вплинуло і на приток іноземних інвестицій для фінансування інноваційної діяльності в промисловості. Якщо у 2010 році розмір таких вкладень іноземних держав сягав рівня 2411,4 млн. грн та складав 30% від загального обсягу фінансування інноваційної діяльності в промисловості, то у 2014 році спостерігає обвальне падіння обсягу цих інвестиційних ресурсів, розмір яких становить лише 138,7 млн. грн, що складає 1,8% від загального розміру інвестування.

Така ситуація в сфері інноваційної діяльності промислового комплексу України свідчить про поглиблення кризи інноваційного процесу в галузі, що обумовлено не лише не достатнім обсягом фінансування та скороченням самих джерел інвестування, але й пов'язане з фінансовою неспроможністю вітчизняних підприємств до інвестування в науково-дослідні розробки, з недовірою іноземних інвесторів та відсутністю державної підтримки процесів інноваційного розвитку промисловості. Наслідком таких тенденцій є втрата

вітчизняними промисловими підприємствами конкурентних переваг на міжнародному ринку промислової продукції та подальше збереження технологічного розриву з розвинутими країнами світу. Саме відсутність виробництва сучасної високотехнологічної промислової продукції та технологічна відсталість виробничої бази й надалі продовжує витіснити промислові підприємства України з загальносвітового ринку промислової продукції.

УДК 658.7:338.5

КОРПОРАТИВНІ ЛОГІСТИЧНІ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ВІТРАТАМИ

Кірдіна О.Г., д.е.н., професор (УкрДУЗТ)

Процеси інтеграції, інформатизації, глобалізації, що відбуваються на всіх ієрархічних рівнях економіки, вимагають розробки нових підходів до управління економікою як на макрорівні, так і на рівні окремих корпоративних структур. У цьому напрямку ключову роль відіграє логістичний контроль господарської діяльності, який відображає принципи, методи, функції логістичного управління господарською діяльністю та на основі врахування відомої тріади «розрахунок – вигода – споживач» забезпечує формування відповідних конкурентних переваг.

Для вітчизняних корпоративних структур основними критеріями забезпечення конкурентних переваг є наявність високотехнологічного виробництва, спроможність швидко реагувати на зміни зовнішнього середовища в реальному масштабі часу, здатність забезпечувати необхідну якість при мінімальних витратах, висока гнучкість в стратегічному та оперативному управлінні витратами. Тому використання в сучасних умовах корпоративних логістичних систем управління витратами цих структур є досить актуальним. Необхідність впровадження корпоративних логістичних систем управління витратами також обумовлено тим, що традиційні методи

внутрішньогосподарського контролю не забезпечують повноту, достатність, оперативність інформації про обсяги витрат, та, в результаті, здійснюють негативний вплив на кінцевий сукупний результат функціонування.

На відміну від внутрішнього контролю корпоративні логістичні системи управління витратами покликані створити відповідні ланцюги цінностей через весь ланцюг створення вартості та забезпечити можливість прийняття адекватних управлінських рішень. Вони є упорядкованим та безперервним процесом відслідковування, обробки, аналізу логістичної інформації для виявлення відхилень в логістичних показниках, з'ясування причин їх виникнення з одночасним коригуванням поставлених завдань.

Для забезпечення ефективного управління витратами в корпоративних структурах впровадження корпоративних логістичних систем управління витратами має відповідати таким вимогам:

- 1) адекватність цілям управління та інтеграція на різних етапах управлінського процесу;
- 2) врахування основних факторів, що впливають на функціонування логістичної системи та врахування взаємозв'язків між ними;
- 3) відображення особливостей діяльності логістичної системи, деталізація логістичних показників та всіх її елементів;
- 4) гнучкість та адаптованість до умов вирішення поставлених завдань;
- 5) ефективність, що полягає у перевищенні результатів від функціонування системи над витратами на реалізацію даної системи.

Для виконання поставлених завдань впровадження корпоративних логістичних систем управління витратами доцільно формувати за такими напрямками:

1. Диференціювання і структурування видів логістичних витрат та доходів за центрами відповідальності. В даному випадку важливим є врахування нового підходу до виділення центрів відповідальності, який передбачає функціонування в корпоративній структурі поряд з традиційними центрами витрат, доходу, прибутку, інвестицій додатково центру створення вартості.